

купятъ *жито* между онѣзи, които идѣхъ
тамо: защото гладъ-тъ бѣше *въ Ханаанъ
 6 сѣхъ-тѣ земѣхъ. А Іосифъ бѣше *управитель-
 7 тель-тъ на мѣсто-то: той продаваше на
 всички-тѣ люде на онѣхъ земѣхъ: и дой-
 дохъ Іосифови-тѣ братія *и поклонихъ
 му ся съ лице до земѣхъ-тѣхъ. А Іосифъ,
 като видѣ братія-та си, позна ги: но по-
 каза ся чужденецъ на тѣхъ, и говорѣше
 имъ жестоко, и рече имъ: Отъ дѣ идете?
 А тѣ рекохъ: Отъ Ханаанскъ-тѣ земѣхъ,
 8 за да купимъ хранжъ. И позна Іосифъ бра-
 9 тия-та си: но тѣ него не познахъ. *И на-
 уми си Іосифъ сънища-та, които бѣше съну-
 валъ за тѣхъ, и рече имъ: Съгледатели
 сте вы: дойдохте да прѣгледате голож-
 10 тѣ на тѣзи земѣхъ. А тѣ му рекохъ: Не,
 11 господине мой: но дойдохъ раби-тѣ ти
 да купятъ хранжъ. Ный всички смы сы-
 нове на одного человекъ: прави *человѣци*
 12 смы: раби-тѣ твои не сѣ съгледатели. И
 рече имъ: Не, но голожъ-тѣ на мѣсто-то
 13 дойдохте да прѣгледате. А тѣ рекохъ:
 Ный твои-тѣ раби смы дванадесетъ бра-
 тия, сынове на одного человекъ въ Ха-
 наанскъ-тѣ земѣхъ, и ето, най младый-тѣ
 ся намира съ отца ни, и единъ-тѣ *не сѣ
 14 ществува. И рече имъ Іосифъ: Това е
 което вы казахъ и рѣкохъ: Съгледатели
 15 сте. Съ това ще ся опытате: *тако ми
 Фараоновый-тѣ животь, нѣма да излѣзе-
 те отъ гукъ, ако не дойде по младый-тѣ
 16 вашъ братъ тука. Пратѣте одного отъ
 васъ, та нека доведе брата вы: а вы ще
 останете задрѣни додѣ ся покажѣтъ ду-
 17 мы-тѣ ви, да ли говорите истинжъ: ако ли
 не, тако ми Фараоновый-тѣ животь, на-
 истинжъ сте съгледатели. И тури ги на-
 18 едно подѣ стражъ три дни.
 И третій-тѣ день имъ рече Іосифъ: То-
 19 ва сторѣте, и ще живѣете *зачто* *азъ
 ся боѣхъ отъ Бога. Ако сте прави, единъ
 20 отъ братія-та ви нека остане задрѣнъ въ
 затворъ-тѣ, дѣто сте: а вы идѣте, земѣте
 21 жито за гладъ-тѣ на домове-тѣ си: *Но
 доведѣте ми най младый-тѣ си братъ:
 така ще ся докажѣтъ думы-тѣ ви истин-
 ны, и нѣма да умрете. И сторихъ така.
 22 И рекохъ си единъ на другъ: *Наистинжъ
 повинни смы заради нашій-тѣ братъ, за-
 чтото видѣхмы оскърбѣне-то на душъ-тѣхъ
 му, когато ни ся моляше, и го не послу-
 23 шахмы: *за това ны постигнѣ това оскър-
 бѣне. А Рувимъ отговори имъ и рече:
 *Не казахъ ли ви, и рѣкохъ да не сърѣ-
 шите противъ дѣте-то? и не послушахте:
 за това, ето, *кръвъ-та му ся изыскува.
 24 И тѣ не знаяхъ че разбираше Іосифъ: за-

чтоо говореніе-то имъ съ него бѣше чрѣвъ
 24 тълковникъ. И оттегли ся отъ тѣхъ и пла-
 ка: и *накъ* ся върнѣхъ при тѣхъ, и говорѣше
 имъ: и зѣ отъ тѣхъ Симеона, и върза го
 прѣдъ тѣхъ.
 25 Тогдазъ заповѣда Іосифъ да напълнятъ
 сѣдове-тѣ имъ съсѣбъ жито, и да върнѣхъ
 сребро-то имъ всякому въ врѣтище-то му,
 и да имъ дадѣхъ хранжъ за пакъ-тѣ: *и
 26 станжъ имъ така. И натоварихъ жито-то
 си на ослы-тѣ си, и търгнихъхъ отъ тамъ.
 27 *И когато единъ отъ тѣхъ развърза врѣ-
 тище-то си за да даде на осель-тѣ си хра-
 нжъ въ гостинницѣхъ-тѣхъ, видѣ сребро-то си,
 и ето, бѣше въ устіе-то на врѣтище-то му.
 28 И рече на братія-та си: Сребро-то ми ся
 даде назадъ, и наистинжъ ето го въ врѣ-
 тище-то ми: и ужасе ся сърдце-то имъ,
 и смутихъ ся, и говоряхъ помежду си:
 Що е това което ни стори Богъ?
 29 И дойдохъ при Іакова отца си въ Ха-
 наанскъ-тѣ земѣхъ и приказахъ му всеч-
 30 ко що имъ ся бѣ случило, и рекохъ: Че-
 ловѣкъ-тѣ, който е господарь на онѣхъ
 земѣхъ, *говори ни жестоко, и прии ны
 31 като съгледатели на мѣсто-то. И рекохъ
 ми му: Прави *человѣци* смы, не смы съ-
 32 гледатели. Дванадесетъ братія смы, сы-
 нове на отца си: единъ-тѣ не съществу-
 ва: и най младый-тѣ е днесъ съ отца ни
 33 въ Ханаанскъ-тѣ земѣхъ. И рече ни че-
 ловѣкъ-тѣ, господарь-тѣ на онѣхъ земѣхъ:
 *Съ това ще познаѣхъ че сте прави *чело-*
вѣци: одного отъ братія-та си оставѣте
 34 съ мене, и земѣте *жито* за гладъ-тѣ на
 домове-тѣ си, та си идѣте. И доведѣте
 при мене най младый-тѣ си братъ: то-
 35 газъ ще познаѣхъ че не сте съгледатели,
 но сте прави: и ще ви отдамъ брата ви,
 и *ще тѣргувате въ тѣхъ земѣхъ. И ко-
 гато испразднувахъ врѣтища-та си, ето
 36 *всякому възель-тѣ на сребро-то бѣше
 въ врѣтище-то му: и като видѣхъ тѣ и
 отецъ имъ възлѣхъ-тѣ на сребро-то си,
 37 уплашихъ ся. И рече имъ Іаковъ отецъ
 имъ: *Вы мя обесчадихте: Іосифа нѣма,
 и Симеона нѣма, и Веніамина искате да
 38 вземете: върхъ мене паднѣ всечко това!
 А Рувимъ отговори на отца си и рече:
 Двѣма-та ми сына убий, ако го не дове-
 39 дѣ при тебе: прѣдай го на рѣкжъ-тѣ ми,
 и азъ ще го доведѣхъ пакъ при тебе. А
 той рече: Нѣма да слѣзе сынъ ми съ
 васъ: защото *братъ му умрѣ, и той
 40 самъ останжъ: и *ако му ся случи нѣкое
 нещастіе по пакъ-тѣ дѣто отхождате,
 *тогава ще свѣдете сѣдинжъ-тѣ ми съсѣбъ
 скрѣбъ въ гробъ-тѣ.

г Дѣян. 7; 11.

д Гл. 41; 41.

е Гл. 37; 7.

ж Гл. 37; 5, 9.

з Гл. 37; 30. Псал. 5; 7. Виж.

Гл. 44; 20.

и 1 Цар. 1; 26, 17; 55.

і Лев. 25; 43. Неем. 5; 15.

к Ст. 34. Гл. 43; 5, 44; 23.

л Іов. 36; 8, 9. Осія 5; 15.

м Прит. 21; 13. Мар. 7; 2.

н Гл. 37; 21.

о Гл. 9; 5. 3 Цар. 2; 32. 2 Лѣт. 24;

22. Псал. 9; 12. Лун. 11; 50, 51.

п Мар. 5; 44. Рим. 12; 17, 20.

р Гл. 43; 21.

с Ст. 7.

т Ст. 15, 19, 20.

у Гл. 34; 10.

ф Гл. 43; 21.

х Гл. 43; 14.

и Ст. 13. Гл. 37; 33, 44; 28.

к Ст. 4. Гл. 44; 29.

л Гл. 37; 35, 44; 31.